

REKOMENDACJE DO PLANÓW I PROGRAMÓW NAUCZANIA

dla zawodu: **KALETNIK 753702**

w branży: skórzano - obuwniczej

Warszawa 2018

Przedstawiam rekomendacje do planów i programów nauczania opracowane na podstawie przeprowadzonej analizy zapisów zmodyfikowanych podstaw programowych kształcenia w zawodach dla zawodu **Kaletnik 753702** oraz w oparciu o własne doświadczenia zawodowe i znajomość branży zawodowej.

I. Rekomendacje do programów nauczania

1. Nazwa i symbol cyfrowy zawodu

Kaletnik 753702

2. Nazwa i symbol kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie

AU.09 Wykonywanie, naprawa i renowacja wyrobów kaletniczych .
SKR.09 Wykonywanie i renowacja wyrobów kaletniczych

3. Typ szkoły, w której odbywa się kształcenie w zawodzie

Branżowa szkoła I stopnia

4. Zalecany typ programu

Program przedmiotowy

Uzasadnienie:

Ze względu na brak infrastruktury dydaktycznej w większości szkół zawodowych do kształcenia modułowego rekomenduję program przedmiotowy

Kształcenie w programie przedmiotowym pozwoli przygotować ucznia do wykonywania zawodu poprzez realizację zadań zbliżonych do rzeczywistych warunków jakie występują na stanowisku pracy; Przedmiotowy program nauczania zapewni systematyczność w zdobywaniu przez uczniów wiedzy, umiejętności i kompetencji. właściwych dla zawodu. Praktyczna nauka zawodu może odbywać się u pracodawców, w placówkach kształcenia ustawicznego, placówkach kształcenia praktycznego, gdzie często nie ma odpowiednich możliwości nauki teoretycznych przedmiotów zawodowych.

W programach tych występuje wyraźny podział na kształcenie teoretyczne i praktyczne.

5. Zalecany rodzaj programu ze względu na układ treści

Liniowy

Uzasadnienie:

Rekomenduję program liniowy. Uczeń ma możliwość stopniowego zdobywania umiejętności i wiedzy teoretycznej, ponieważ każda następna część materiału jest dalszym ciągiem poprzedniej, co jest niezbędne do przygotowania ucznia do wykonywania zadań zawodowych. Zachowanie kolejności nauczania pomoże jasno przyporządkować, usystematyzować i utrwalić wiedzę i umiejętności ucznia.

3. Propozycje podziału na przedmioty/moduły oraz odpowiednio działy programowe/jednostki modułowe i treści kształcenia

Program przedmiotowy

Przedmioty	Liczba godzin	Działy programowe	Efekty kształcenia Treści nauczania
1. BHP	32		<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią – rozróżnia zadania i uprawnienia instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska w Polsce – określa prawa i obowiązki pracownika oraz pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy – określa skutki oddziaływania czynników szkodliwych na organizm człowieka
2. Podstawy działalności gospodarczej	32	<p>2.1 Podstawy prawne działalności gospodarczej</p> <p>2.2 Działalność gospodarcza w przemyśle skórzanym.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje pojęcia z obszaru funkcjonowania gospodarki rynkowej – stosuje przepisy prawa pracy, przepisy prawa dotyczące ochrony danych osobowych oraz przepisy prawa podatkowego i prawa autorskiego – stosuje przepisy prawa dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej – rozróżnia przedsiębiorstwa i instytucje występujące w branży i powiązania między nimi – analizuje działania prowadzone przez przedsiębiorstwa

			<p>funkcjonujące w branży</p> <ul style="list-style-type: none"> – inicjuje wspólne przedsięwzięcia z różnymi przedsiębiorstwami z branży – planuje działania marketingowe prowadzonej działalności gospodarczej – przygotowuje dokumentację niezbędną do uruchomienia i prowadzenia działalności gospodarczej – prowadzi korespondencję związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej – obsługuje urządzenia biurowe i programy komputerowe wspomagające prowadzenie działalności gospodarczej w zakładach firmach branży skórzanej – stosuje zasady normalizacji w branży skórzanej – optymalizuje koszty i przychody prowadzonej działalności gospodarczej
3. Język obcy zawodowy	32	<p>3.1. Język obcy ukierunkowany zawodowo</p> <p>3.2. Komunikacja w środowisku pracy.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się podstawowym zasobem środków językowych w języku obcym nowożytnym (ze szczególnym uwzględnieniem środków leksykalnych), umożliwiającym realizację czynności zawodowych w zakresie tematów związanych:

			<ul style="list-style-type: none"> – rozumie proste wypowiedzi ustne artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka obcego nowożytnego, a także proste wypowiedzi pisemne w języku obcym nowożytnym, w zakresie umożliwiającym realizację zadań zawodowych. – samodzielnie tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi ustne i pisemne w języku obcym nowożytnym, w zakresie umożliwiającym realizację zadań zawodowych – uczestniczy w rozmowie i w typowych sytuacjach związanych z realizacją zadań zawodowych – reaguje w języku obcym nowożytnym w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej, ustnie lub w formie prostego tekstu – zmienia formę przekazu ustnego lub pisemnego w języku obcym nowożytnym, w zakresie umożliwiającym realizację zadań zawodowych – wykorzystuje strategie służące doskonaleniu własnych umiejętności językowych oraz podnoszące świadomość językową
--	--	--	---

<p>4. Rysunek zawodowy z elementami modelowania form</p>	<p>96</p>	<p>4.1 Podstawy rysunku technicznego. 4.2 Rysunek odręczny. 4.3 Podstawy projektowania wyrobów kaletniczych. 4.4. Specjalistyczne oprogramowanie komputerowe.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje zasady wykonywania szkiców i rysunków technicznych. – odczytuje informacje ze szkiców i rysunków technicznych – wykonuje rysunki odręczne i techniczne – odczytuje oznaczenia i symbole stosowane w rysunkach technicznych
<p>5. Materiałoznawstwo kaletnicze</p>	<p>160</p>	<p>5.1 Materiały podstawowe i pomocnicze 5.2 Ocena jakościowa materiałów kaletniczych 5.3 Magazynowanie skór, materiałów i gotowych wyrobów kaletniczych</p>	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia rodzaje skór, tworzyw sztucznych i skóropodobnych, wyrobów włókienniczych, papierniczych i metalowych do produkcji wyrobów kaletniczych – charakteryzuje wady i uszkodzenia skór – określa topograficzny układ skór – identyfikuje poszczególne części układu topograficznego skór wyprawionych – określa właściwości materiałów stosowanych w produkcji wyrobów skórzanych – klasyfikuje odpady powstające podczas rozkroju skór wyprawionych i materiałów nieskórzanych – określa zasady magazynowania oraz przechowywania materiałów pomocniczych i dodatkowych stosowanych do produkcji kaletniczej

<p>6. Technologia kaletnictwa</p>	<p>160</p>	<p>6.1 Podstawy technologii. 6.2. Maszyny, narzędzia i urządzenia stosowane w kaletnictwie. 6.3. Proces technologiczny wyrobów kaletniczych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje narzędzia, maszyny i urządzenia stosowane w procesie produkcji wyrobów kaletniczych – rozpoznaje nieprawidłowości w pracy maszyn, urządzeń i uszkodzenia narzędzi – charakteryzuje narzędzia, maszyny i urządzenia stosowane w procesie produkcji wyrobów kaletniczych – dokonuje klasyfikacji wyrobów kaletniczych – sporządza skróconą dokumentację techniczno – technologiczną
<p>7. Wykonywanie wyrobów i usług kaletniczych – zajęcia praktyczne</p>	<p>1088</p>	<p>8.1 BHP na stanowisku pracy 8.2 Użytkowanie maszyn i urządzeń kaletniczych 8.3 Produkcja wyrobów kaletniczych. 8.4 Wykonywanie usług z zakresu kaletnictwa. 8.5 Kontrola jakości</p>	<ul style="list-style-type: none"> – przestrzega zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz stosuje przepisy prawa dotyczące ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska – udziela pierwszej pomocy poszkodowanym w wypadkach przy pracy oraz w stanach zagrożenia zdrowia i życia. – przewiduje zagrożenia dla zdrowia i życia człowieka oraz mienia i środowiska związane z wykonywaniem zadań zawodowych – stosuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas wykonywania zadań zawodowych – organizuje stanowisko pracy zgodnie z obowiązującymi

			<ul style="list-style-type: none">wymaganiami ergonomii, przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej, ochrony środowiska.– posługuje się dokumentacją techniczną i technologiczną– użytkuje maszyny i urządzenia stosowane podczas wykonywania wyrobów kaletniczych– posługuje się narzędziami do wykonywania wyrobów kaletniczych– dobiera materiały podstawowe, pomocnicze i dodatki kaletnicze do wytwarzania wyrobów– dokonuje rozkroju skór i materiałów nieskórzanych na elementy wyrobów kaletniczych– wykonuje montaż wyrobów kaletniczych– prowadzi kontrolę i ocenę jakości materiałów i wyrobów kaletniczych– przestrzega zasad pakowania, przechowywania, transportu materiałów i wyrobów kaletniczych– sporządza kalkulację kosztów wytwarzania wyrobów kaletniczych– rozpoznaje wady i uszkodzenia wyrobów kaletniczych– sporządza kosztorys renowacji wyrobów kaletniczych
--	--	--	--

			<ul style="list-style-type: none"> – dobiera metody i techniki wykonania renowacji wyrobów kaletniczych – wykonuje renowację wyrobów kaletniczych – użytkuje maszyny i urządzenia stosowane podczas renowacji wyrobów kaletniczych – posługuje się narzędziami do renowacji wyrobów kaletniczych – ocenia jakość wykonywania usługi
--	--	--	--

4. Ogólna charakterystyka celów kształcenia/kluczowe umiejętności absolwenta

Praca w zawodzie **kaletnik** polega na wykonywaniu zadań związanych z wytwarzaniem wyrobów galanterii ze skóry, tworzyw sztucznych i materiałów włókienniczych. Typowymi wyrobami kaletniczymi są teczki, walizki, nesesery, plecaki, torby damskie oraz drobna galanteria (portfele, saszetki, futerały, paski, obroże, smycze). W toku kształcenia uczeń nabywa umiejętności posługiwania się specjalistycznymi maszynami i urządzeniami, zgodnie z wymaganiami bezpieczeństwa, higieny pracy i ergonomii z jednoczesnym opanowaniem zasad dbałości o higienę na stanowisku pracy oraz umiejętności jego organizacji. Opanowuje też pełen zakres kompetencji społecznych oraz wiedzę związaną z aspektami prowadzenia działalności gospodarczej niezbędnej w przyszłej pracy zawodowej i funkcjonowaniu na współczesnym rynku pracy.

Do podjęcia pracy w zawodzie **kaletnik** wymagane jest wykształcenie zawodowe, zdobyte w trakcie 3 letniego cyklu kształcenia na podbudowie 8 letniej szkoły podstawowej Wskazana jest sprawność manualna i dobra koordynacja wzrokowo-ruchowa.

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie **kaletnik** powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) sporządzania dokumentacji wyrobu kaletniczego na potrzeby zamówienia;
- 2) użytkowania maszyn i urządzeń do wytwarzania wyrobów kaletniczych;
- 3) wytwarzania wyrobów kaletniczych;
- 4) wykonywania napraw, renowacji i przeróbek wyrobów kaletniczych;

5. Rekomendowane procedury osiągnięcia szczegółowych celów kształcenia

Rekomenduję opracować wspólnie z pracodawcami i właścicielami zakładów kaletniczych procedury które mogą być wykorzystane do osiągnięcia celów kształcenia w zawodzie kaletnik

Rekomendowane procedury to:

Analiza poziomu opanowania kluczowych umiejętności uczniów:

Przeprowadzanie testów sprawdzających wiedzę teoretyczną z poszczególnych przedmiotów i działów na każdym etapie nauki.

Przeprowadzanie próbnych egzaminów z części teoretycznej jak również praktycznej nauki zawodu.

Sprawdzanie umiejętności praktycznej nauki zawodu poprzez: wykonywanie wyrobów samodzielnie i zespołowe.

Organizowanie wycieczek do zakładów produkcyjnych i usługowych w celu zapoznania z systemami pracy na wielu odcinkach wytwarzania wyrobów kaletniczych.

Motywowanie uczniów do nauki poprzez stosowanie nagród, pochwał, wyróżnień Organizowanie zajęć pozalekcyjnych, wycieczek edukacyjnych, na pokazy mody branży skórzanej, imprez środowiskowych związanych z branżą skórzaną. Wyróżnianie uczniów którzy osiągnęli najlepsze wyniki w nauce nagrodami, dyplomami, pochwałami.

Kształcenie umiejętności organizacji pracy indywidualnej i umiejętności współpracy w zespole

Procedura polegałaby na kształceniu umiejętności planowania i organizacji pracy własnej, umiejętności budowania harmonogramu działania (dzień, tydzień, planowanie realizacji przedsięwzięć). Dzięki organizacji praktyk zawodowych w zakładach i pracowniach kaletniczych uczniowie mogliby praktycznie kształcić te umiejętności

6. Rekomendacje dotyczące realizacji praktycznej nauki zawodu: zajęć praktycznych i praktyk zawodowych

Praktyczna nauka zawodu może odbywać się u pracodawców, w placówkach kształcenia ustawicznego, placówkach kształcenia praktycznego, warsztatach szkolnych, pracowniach szkolnych. W tym celu należy stosownie doposażyć wymienione miejsca, aby uczniowie i słuchacze mieli możliwość zapoznania się z nowoczesnymi technologiami, materiałami oraz maszynami stosowanymi podczas wytwarzania wyrobów.

W celu dostosowania warunków praktycznego kształcenia w zawodzie do obecnych realiów rynku i dzisiejszych trendów mody rekomenduję zajęcia praktycznej nauki zawodu realizować wspólnie z zakładami i pracowniami rzemieślniczymi. Dzięki tej współpracy, w czasie praktyk zawodowych uczniowie będą mieli dostęp do nowoczesnych maszyn i urządzeń wykorzystywanych w zawodzie kaletnik oraz szerokiej gamy skór i materiałów. Pozwoli to szkołom branżowym na obniżenie kosztów kształcenia ponieważ skóry i materiały wykorzystywane w kaletnictwie są dosyć drogie. Dzięki nauce w zakładzie lub pracowni kaletniczej uczniowie poznają także mechanizmy i zasady funkcjonowania małych i dużych przedsiębiorstw. Umożliwienie uczniom, zainteresowanym pracą w tym zawodzie, odbywania praktyk w okresie wakacji w celu podwyższenia nabytych umiejętności praktycznych w trakcie nauki na warsztatach

szkolnych, poprzez wykonywanie prac na różnych stanowiskach pod okiem pracownika lub mistrza zawodu.

Rekomenduję także współpracę z pracodawcami w zakresie organizacji i przeprowadzania egzaminów praktycznych

7. Pozostałe rekomendacje/uwagi dotyczące programu nauczania

Efekty kształcenia Kompetencje personalne i społeczne (KPS) powinny być kształtowane podczas realizacji programu nauczania wszystkich przedmiotów zawodowych.

W programie kształcenia zawodowego warto zwrócić uwagę na rozwijanie samodzielności uczniów (np. w docieraniu do różnego typu informacji w tym informacji o nowinkach w branży), rozwijanie ich zainteresowań i zdolności. Wybierając techniki, warto pamiętać o tym, że poszczególne treści kształcenia najlepiej wprowadzać równolegle i w integracji ze wszystkimi działami kształcenia zawodowego. Dlatego najlepsze wydają się te metody, które będą aktywizowały i motywowały ucznia oraz dawały możliwość praktycznego zastosowania zdobytej wiedzy na praktykach zawodowych. Nadrzędną rolą nauczyciela jest kierowanie pracą na lekcji tak, aby uczniowie sukcesywnie zdobywali umiejętności zawarte w podstawie programowej. Należy wdrażać uczniów do systematycznej pracy poprzez praktyki zawodowe oraz planowania działań edukacyjnych. Na najważniejsze zagadnienia ujęte w podstawie programowej należy poświęcić tyle czasu, by każdy uczeń opanował je jak najlepiej.

II. Rekomendacje do planu nauczania

1. Podział na przedmioty/moduły w kształceniu zawodowym wraz z określaniem liczby godzin.

Lp.	Przedmiot/moduł	Liczba godzin
1.	BHP	32
2.	Podstawy działalności gospodarczej	32
3.	Język obcy zawodowy	32
4.	Rysunek zawodowy z elementami modelowania form	96
5.	Materiałoznawstwo kaletnicze	160
6.	Technologia kaletnictwa	160
7.	Wykonywanie wyrobów i usług kaletniczych – zajęcia praktyczne	1088

2. Pozostałe rekomendacje/uwagi dotyczące planu nauczania

W planie realizacji kształcenia zawodowego szkoły branżowej I stopnia rekomenduję aby w ostatniej klasie szkoły, bardziej skupić się na kształceniu zawodowym zwiększając liczbę godzin zajęć praktycznych a ograniczając godziny przedmiotów ogólnych.